

Strona znajduje się w archiwum.

Płacz nad rozlanym mlekiem

---

6 sierpnia 2004 roku potentat na rynku spożywczym, specjalizujący się w produkcji mleka UHT, firma Parmalat* ogłosiła, że będzie domagać się odszkodowania w wysokości 350 milionów dolarów od szwajcarskiego banku UBS, który uznała za współodpowiedzialnego za jej upadek.

Właściciel przedsiębiorstwa, *Capofamiglia* - Calisto Tanzi, rozbudował biznes wkrótce po śmierci swojego ojca w 1961 roku, przekształcając je z małej wytwórni kiełbas i serów w międzynarodowy koncern spożywczy, po drodze budując silne związki z Chrześcijańskimi Demokratami, którzy rządili w powojennych Włoszech.

W 1997 roku firma zaistniała na światowych rynkach finansowych dokonując kilku międzynarodowych przejęć. Do roku 2001 wiele z pozyskanych przedsiębiorstw zaczęło wykazywać straty. W listopadzie 2003 roku o kryzysie dowiedziała się opinia publiczna. Najbardziej wątpliwe okazały się tu interesy Parmalat z Epicurum, firmą z siedzibą na Kajmanach. Doniesienia te spowodowały natychmiastowy spadek cen akcji.

Do czasu zatrzymania, zaledwie w kilka godzin od ogłoszenia upadłości firmy, Tanzięgo utożsamiano z sukcesem. Czar prysł, kiedy firmie zarzucono oszustwa i

pranie pieniędzy. Nikt nie mógł uwierzyć, że upadek kolosa następuje tak szybko.

Podczas przesłuchania w Mediolanie, w więzieniu San Vittore, Tanzi przyznał, że środki firmy lokował w innych przedsięwzięciach, m.in. w Parmatour – przedsiębiorstwie turystycznym, które również popadło w kłopoty finansowe. Tanzi przyznał, że w tajemnicy wypompał z Parmalat 500 milionów euro do filii będącej w posiadaniu jego rodziny. Rodzaj przekrętu zastosowanego przez Tanziego i dyrektorów Parmalat były w pewien sposób podobne do oszust w amerykańskim koncernie Enron. Zgodnie z aktem oskarżenia stworzono wiele zależnych, lewych firm, które wykazywały fałszywe zyski. Również Fausto Tonna, dyrektor finansowy Parmalat, wyjawiał śledczym, że uczestniczył w praktykach „kopiuj, wklej”, gdzie jeden dokument z nagłówkiem Bank of America był skanowany, następnie dodawany do dokumentów potwierdzających rachunek oszczędnościowy, na którym zgromadzono 4,98 miliarda dolarów, po czym dokument wielokrotnie przepuszczano przez fax tak, by wyglądał autentycznie.

W styczniu 2004 roku prasa australijska doniosła, że władze Stanów Zjednoczonych prowadziły dochodzenie w sprawie udziału, jaki w całym zamieszaniu miał Bank of America. Z kolei Citigroup i Deutsche Bank zostały przesłuchane przez stronę włoską. Tymczasowy zarządca Enrico Bondi pozwał Deutsche Bank, Citigroup, USB, Bank of America i Credit Suisse First Boston twierdząc, że nie wykazały się żadną aktywnością, by przerwać szabrowanie włoskiej firmy, a tym samym przyczyniły się do jej bankructwa.

Syndyk Parmalat, Enrico Bondi, zwrócił się do prokuratury o zbadanie w dokumentach kredytów udzielanych przez duże banki Nomura International, UBS, Morgan Stanley, Deutsche Bank i UniCredito Italiano, które do czerwca 2001 roku przyznały grupie 1,85 miliarda dolarów pożyczki.

Tanzi został skazany na 10 lat więzienia za sprzeniewierzenia, które doprowadziły do upadku Parmalat.

Przedsiębiorstwo pozwało także firmę audytorską Deloitte Touche Tohmatsu i Grant Thornton International. Jak wskazano w pozwie, niewłaściwie przeprowadzony audyt doprowadził do niewypłacalności firmy, która domagała się odszkodowania w wysokości 10 miliardów dolarów.

*Parmalat, międzynarodowa firma notowana na giełdzie w Mediolanie, jest dziś światowym koncernem specjalizującym się w produkcji nabiału, a od jej kondycji zależne jest funkcjonowanie około 5 tysięcy farm

Źródła: new-arch.rp.pl; uow.edu.au; encyklopedia.com; goliath.ecnext.com

